

сьмь сторила.” И тѣй когато дойдохъ Са- 40
 маряни-тѣ при него моляхъ му ся да о-
 стане при тѣхъ; и прѣсѣдѣ тамъ два дни.
 И още по мнозина повѣрувахъ поради не- 41
 гово-то слово; А на женѣ-тѣ казувахъ: 42
 Ный не вѣрувамы вече за твоѣхъ-тѣ думѣ;
 понеже ꙗко сами чухмы, и знаемъ че тойзи е
 наистинѣ Спаситель мѣра, Христось.

ч Гл. 17; 8. 1
 Иоан. 4; 14.

ш Мат. 15; 57.
 Марк. 6; 4.
 Лук. 4; 24.

щ Гл. 2; 25. 5;
 2.

з Вто. 16; 16.

А слѣдѣ тѣзи два дена излѣзе отъ тамо 43
 и отиде въ Галилеѣхъ. Защото ꙗко самъ си Ин- 44
 сусъ свидѣтелствовà че пророкъ въ отече-
 ство-то си нѣма почестъ. И когато дойде 45
 въ Галилеѣхъ, прѣяхъ го Галилеяни-тѣ, като
 бѣхъ ꙗко видѣли всичко що стори въ Иеруса-
 лимъ въ праздникъ-тѣ; ꙗко защото и тѣ бѣхъ
 дошли на праздникъ-тѣ.

ы Гл. 2; 1, 11.

И дойде Исусъ пакъ въ Канъ Галилей- 46
 скъ, ꙗко дѣто направи водѣ-тѣ вино. И има-
 ше нѣкой си царскый челоувѣкъ, на когото
 сынъ му бѣ боленъ въ Капернаумъ. Той 47
 като чу за Исуса че е дошелъ отъ Иудеѣхъ
 въ Галилеѣхъ, стиде при него, и моляше му
 ся да слѣзе и да исцѣли сына му; защото
 щѣше да умре. Тогази му рече Исусъ: 48

ъ 1 Кор. 1; 22.

ꙗко Ако не видите знаменія и чудеса, не ще-
 те повѣрува. Казува му царскый-тѣ чело- 49
 увѣкъ: Господи, слѣзь доклѣ не е умрѣло
 дѣте-то ми. Казува му Исусъ: Иди си, 50
 сынъ ти е живъ. И повѣрува челоувѣкъ-тѣ
 на рѣчь-тѣ коѣто му рече Исусъ, и оти-
 ваше си. И когато той вече слазаше, срѣ- 51
 щихъ го слугы-тѣ му, и обадихъ му и
 казахъ: Сынъ ти е живъ. А той гы попы- 52
 та, въ кой часъ му станъ по леко; и ре-
 кохъ му: Вчера по седмъ-тѣ часа го о-
 стави треска-та. И тѣй разумѣ баща-та че 53
 това станъ въ онзи часъ, въ който му ре-